

til Lov; det gaar nemlig ikke an i § 13 at henvise til en vedføjet Riste, uden at en saadan Riste er tilstede, naar Loven udkommer. Men naar det i § 6 siges, at det ved Lov skal bestemmes, hvilke Embeder der skulle henføres til enhver af de 3 Classer, hvori Embederne deles, er det aldeles piensynligt, at den foreliggende Lov slet ikke vilde kunne faae praktisk Betydning, forinden man faaer hiin anden Lov angaaende Embedernes Fordeling. Der vil ikke ved noget Embede, som bliver ledigt, kunne tages Bestemmelse om at sætte det paa fast Gage, inden man faaer denne Lov, som nærmere skulde fordele Embederne i de forskjellige Classer. Og naar den ærede Forslagsstiller, forresten i Overensstemmelse med Fleertallet i det tidligere omtalte Udvalg, har henviist til en saadan Lov og ikke indført Classificationen af Embederne i selve Lovforslaget, kan det naturligtvis kun være i Erkjendelsen af, at man ikke alene kunde magte dette Spørgsmaal, at man ikke vilde kunne undvære Medvirking fra Kirkeministerens Side for at faae denne Deel af Sagen klar. Jeg skal iøvrigt til Slutning med Hensyn til denne Bestemmelse i § 6 bemærke, at det overhovedet er Noget, der er forekommet ikke alene mig, men ogsaa flere andre Medlemmer af det ofte omtalte Udvalg, at være i og for sig unaturligt, at man i en Lov som denne, der handler om Præsternes Lønning, ikke vil optage en saa væsentlig Bestemmelse, som det dog er, hvilke Embeder der overhovedet skulle henføres til hver Klasse, og at det synes noget besynderligt at fastsætte med Tal, hvormange Embeder der skulle henføres til hver Klasse, forinden man staffer sig saamegen Oversigt over de forskjellige Embeders Bestaafenhed og Stilling, at man troer overhovedet at kunne antyde en nærmere Classification af dem. Det forekommer mig piensynligt, at først naar man har en saadan Oversigt, først da kan man med nogen Rimelighed bestemme, hvormange Embeder der overhovedet skulle henføres til hver Klasse.

Gad: Jeg er naturligtvis fuldstændig enig med den ærede Taler, som sidst satte sig (Klein), deri, at Loven ikke vil kunne gjen-

føres uden ved Hjælp af den ærede Minister, men jeg troer dog, at det ærede Medlem tog feil, naar han ibetmindste foreløbig antager, at Sagens Stilling her idag er væsentlig anderledes, end den var sidste Aar. Det er ganske sikkert, at Sagens Stilling kan blive saaledes, at den bliver ganske anderledes; ogsaa jeg, som isjor i flere Punkter hørte til Mindretallet i Udvalget, ogsaa jeg kan maastee komme i det Tilfælde, at jeg til Slutning maa see mig nødsaget til at stemme mod Loven. Det er nemlig indlysende, at, fordi man i det Hele taget ønsker at fremme en Lov som denne, saa kan Loven dog meget godt i Enkeltledningerne faae et saadant Indhold, at man sluttelig nødes til at stemme imod den. Der er mange Punkter, og navnlig flere af dem, som det ærede Medlem berørte, hvori jeg for mit Vedkommende er uenig med Lovforslaget, som det foreligger; men det, som forekommer mig idag at være Spørgsmaalet, er dog egentlig ikke Andet, end om man ved at give dette Lovforslag sin Stemme til at gaar videre i det Hele taget erklærer sig for det Hovedprincip, der ligger til Grund for Lovforslaget, nemlig, at Geistligheden skal gaae over til at lønnes af Statskassen, imod at de Mibler, som hidtil have været henlagte til den, til Gjengæld indbrages til Fordeel for Statskassen. Saaledes forekommer Stillingen mig for Diebliffet at være. — Og da jeg ikke kan Andet end vedkjende mig denne sidstnævnte Anskuelse, skal jeg ubetinget ogsaa stemme for Lovens Overgang til 2den Behandling.

Det, der egentlig bevirkede, at jeg forlangte Ordet, var de Udtalelser, jeg hørte fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro). Det stiller sig nemlig saa forunderligt i denne Sag, at vi to aldeles have ffisset Standpunkt. Dengang denne Sag for flere Aar siden, hvis jeg ikke huffer feil i 1861, var under Dmtale, da der fremkom et Lovforslag om denne Sag fra den daværende Kirkeminister Monrab, da stod jeg væsentlig paa det Standpunkt, det ærede Medlem indtager idag, og man vil vistnok kunne finde Alt, hvad han nylig har udtalt, ligesom en Deel af det, som den høitærede Minister har udtalt, dengang udtalt af mig, ibetmindste hvad Hovedtanterne angaaer. Det kan derfor nok være i sin Or-